

[Kirsten Madsen]

»... altså enhver art af opholdstilladelsesgrundlag, der gives i Danmark, men altid sådan, at det sker med fuld respekt af flygtningenes rettigheder. Danmark vil aldrig nogen sinde kunne etablere et kvotesystem, der tilside-satte flygtningenes krav om beskyttelse, når de melder sig ved den danske grænse.«

Nærværende beslutningsforslag skal i denne sammenhæng ses som et forsigtigt første skridt i retning af indførelse af kvoteordninger for så vidt angår antallet af tildelte statsborgerskaber. Der er så sandelig en kraftig forskel på ikke at give beskyttelse til livstruede flygtninge og så ikke at ville have dem alle sammen som danske statsborgere med bestemmelsesret over de danske statsanliggender.

Folketinget kan naturligvis til enhver tid forhøje eller reducere statsborgerkvoten på grundlag af indhøstede erfaringer. Vi skal derfor indstille beslutningsforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 113 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kravene til opnåelse af dansk statsborgerskab.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 17/12 92. Første behandling 10/2 93. Betænkning 17/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiets hensigt med dette beslutningsforslag er, at det skal være lige så let eller lige så svært at opnå dansk statsborgerskab som at opnå statsborgerskab i andre eu-

ropæiske lande, som vi sammenligner os med og har aftaler med.

Statsborgerskab, naturalisation, er aldrig en ret, ansøgere kan gøre krav på med henvisning til, at de opfylder visse betingelser, idet afgørelsen herom udelukkende beror på Folketingets bestemmelse.

Fremskridtspartiet mener, at der gennem de sidste ca. 10 år er sket en slækkelse af dansk indvandrer- og udlændingepolitik. I dette tiår har antallet af ansøgninger om naturalisation været stærkt stigende. Fra 1980-81 til 1990-91 er det, jævnfør bemærkningerne til beslutningsforslaget, cirka tredoblet.

For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, hvis man fra regeringens og folketingsflertallets side bagatelliserer betydningen af at opnå dansk statsborgerskab ved at sætte kravene til ansøgerne meget lavt, f.eks. ved at tildele dansk statsborgerskab til personer, der er dømt for straffelovsovertrædelser, personer, der ikke behersker det danske sprog tilstrækkelig godt, og personer, der indfører og sælger heroin og kokain og andre narkostoffer.

Nu er det jo ikke længere blot mennesker med naturlig tilknytning til Danmark eller Europa, ikke kun mennesker med ønske om at leve sig ind i det danske samfund og dansk kultur, der ansøger om dansk statsborgerskab. Nej, nu er det mange tusinde personer, der kræver deres egen kultur og sprog som grundlag i de danske skoler. De ønsker den danske lov ændret efter deres kultur.

Det er naturligvis altid godt med fornyelser med måde, men man kan ikke lige akkurat sige, at de fremmede ønsker at tilpasse sig det danske samfund og klare sig på lige fod med den danske befolkning. Det er simpelt hen deres mål at ændre det danske samfund efter deres opfattelse, og det kan man jo egentlig ikke fortænke nogen i. Men hvis danskerne skal fortsætte med at være et folk efter danske regler, så kan man begynde at sætte spørgsmålstegn ved, hvad det bliver til.

Man behøver egentlig kun at se på de franske regler for til fulde at forstå, at Danmarks regler overhovedet ikke harmonerer med de europæiske lande i EF, som Danmark ellers sammenligner sig med. Danmarks regler trænger i allerhøjeste grad til en kraftig opstramning, og jeg er glad for det arbejde, der foregår i udvalget i øjeblikket i den anledning.